

DARIUSZ WALENCIK*

OPINIA PRAWNA DOTYCZĄCA ODPOWIEDZI NA
PYTANIE, CZY OSOBA PEŁNIĄCA FUNKCJĘ (URZĄD
KOŚCIELNY) EKONOMA KONFERENCJI EPISKOPATU
POLSKI WYPEŁNIA PRZESŁANKĘ Z PRZEPISU ART. 44
UST. 3 USTAWY Z DNIA 28 SIERPNIĄ 1997 R. O ORGANIZACJI
I FUNKCJONOWANIU FUNDUSZY EMERYTALNYCH

Streszczenie

Przedmiotem opinii jest udzielenie odpowiedzi na pytanie: czy osoba pełniąca funkcję (urząd kościelny) Ekonoma Konferencji Episkopatu Polski wypełnia przesłankę określoną w przepisie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, czyli należy do kręgu tzw. „osób zależnych”? Przeprowadzona analiza stanu prawnego i faktycznego w tym konkretnym przypadku doprowadziła do konkluzji, że sam fakt bycia Ekonomem KEP nie powoduje, że ziszcza się negatywna przesłanka z art. 44 ust. 3 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych. Ponieważ jednak osoba wykonująca funkcję Ekonoma KEP pozostaje równocześnie w stosunku pracy z jednostką organizacyjną KEP o nazwie „Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski – Działalność Gospodarcza”, czyli jednostką organizacyjną działającą w ramach KEP (akcjonariusza towarzystwa), to wypełnia ona przesłankę określoną w cytowanym przepisie, tzn. jest tzw. „osobą zależną”.

Słowa kluczowe: fundusze emerytalne; powszechnie towarzystwo ubezpieczeniowe; ekonom; Konferencja Episkopatu Polski; Kościół Katolicki

* Ks. dr hab., prof. UO, Katedra Nauk o Państwie i Prawie, Instytut Nauk Prawnych, Wydział Prawa i Administracji, Uniwersytet Opolski, ul. Katowicka 87a, 45-060 Opole, e-mail: dwalencik@uni.opole.pl. ORCID 0000-0002-1027-3980.

1. PYTANIE DO OPINII

Czy osoba pełniąca funkcję (urząd kościelny) Ekonoma Konferencji Episkopatu Polski wypełnia przesłankę określoną w przepisie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych¹?

2. STAN PRAWNY

2.1. „OSOBY ZALEŻNE”

Przepis art. 44 ust. 3 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych stanowi, że przynajmniej połowa członków rady nadzorczej powszechnego towarzystwa jest powoływana spoza kręgu akcjonariuszy towarzystwa, podmiotów z nimi związanych, członków organu zarządzającego lub organu nadzorującego akcjonariusza towarzystwa, członków organu zarządzającego lub organu nadzorującego podmiotów związanych z akcjonariuszem towarzystwa, a także osób pozostających z akcjonariuszem lub podmiotem związanym z akcjonariuszem w stosunku pracy, w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.

Przepis ten wyróżnia dwie rodzajowo odmienne grupy. Pierwsza, to akcjonariusz towarzystwa lub podmiot związany z akcjonariuszem, członkowie organu zarządzającego lub nadzorczego akcjonariusza towarzystwa, członkowie organu zarządzającego lub nadzorczego podmiotów związanych z akcjonariuszem towarzystwa. Przy czym przez podmioty związane należy na podstawie przepisu art. 8 pkt 1 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych rozumieć w stosunku do danego podmiotu jednostkę dominującą, zależną lub stowarzyszoną w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości² oraz jednostkę zależną od jednostki dominującej w stosunku do tego podmiotu. Z kolei zgodnie z przepisem art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy o rachunkowości jednostka dominująca to

¹ Tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 1906 z późn. zm.

² Tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 351 z późn. zm.

jednostka będąca spółką handlową lub przedsiębiorstwem państwowym, sprawującym kontrolę nad jednostką zależną, w szczególności:

- a) posiadającą bezpośrednio lub pośrednio większość ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym jednostki zależnej, także na podstawie porozumień z innymi uprawnionymi do głosu, wykonującymi prawa głosu zgodnie z wolą jednostki dominującej, lub
- b) będącą udziałowcem jednostki zależnej i uprawnioną do kierowania polityką finansową i operacyjną tej jednostki zależnej w sposób samodzielny lub przez wyznaczone przez siebie osoby lub jednostki na podstawie umowy zawartej z innymi uprawnionymi do głosu, posiadającymi na podstawie statutu lub umowy spółki, łącznie z jednostką dominującą, większość ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym, lub
- c) będącą udziałowcem jednostki zależnej i uprawnioną do powoływania i odwoływania większości członków organów zarządzających, nadzorujących lub administrujących tej jednostki zależnej, lub
- d) będącą udziałowcem jednostki zależnej, której więcej niż połowę składu organów zarządzających, nadzorujących lub administrujących w poprzednim roku obrotowym, w ciągu bieżącego roku obrotowego i do czasu sporządzenia sprawozdania finansowego za bieżący rok obrotowy stanowią osoby powołane do pełnienia tych funkcji w rezultacie wykonywania przez jednostkę dominującą prawa głosu w organach tej jednostki zależnej, chyba że inna jednostka lub osoba ma w stosunku do tej jednostki zależnej prawa, o których mowa w lit. a, c lub e, lub
- e) będącą udziałowcem jednostki zależnej i uprawnioną do kierowania polityką finansową i operacyjną tej jednostki zależnej, na podstawie umowy zawartej z tą jednostką zależną albo statutu lub umowy tej jednostki zależnej.

Przez jednostkę stowarzyszoną rozumie się jednostkę będącą spółką handlową lub podmiotem utworzonym i działającym zgodnie z przepisami obcego prawa handlowego, w której znaczący inwestor posiada zaangażowanie w kapitale, oraz na którą wywiera znaczący wpływ (art. 3 ust. 1 pkt 41). Z kolei jednostka zależna to jednostka będąca spółką handlową lub podmiotem utworzonym i działającym zgodnie z przepisami obcego pra-

wa handlowego, kontrolowana przez jednostkę dominującą (art. 3 ust. 1 pkt 39).

Druga grupa, to osoby pozostające z akcjonariuszem (lub podmiotem związanym) w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.

2.2. KONFERENCJA EPISKOPATU POLSKI

Zgodnie z przepisem kan. 447 Kodeksu Prawa Kanonicznego³ Konferencja Episkopatu jest zebraniem biskupów jakiegoś kraju lub określonego terytorium, wypełniających wspólnie pewne zadania pasterskie dla wiernych jej terytorium, w celu pomnożenia dobra udzielanego ludziom przez Kościół, głównie przez odpowiednio przystosowane do bieżących okoliczności czasu i miejsca formy i sposoby apostołatu, z zachowaniem przepisów prawa. Konferencja Episkopatu co do zasady obejmuje zwierzchników wszystkich kościołów partykularnych tego samego kraju (kan. 448 § 1). Jedynie najwyższa władza kościelna (papież) ma prawo, po wysłuchaniu zainteresowanych biskupów, do erygowania Konferencji Episkopatu, znoszenia ich i dokonywania w nich zmian (kan. 449 § 1). Konferencja Episkopatu erygowana zgodnie z prawem uzyskuje z mocy samego prawa osobowość prawną (kan. 449 § 2). Na mocy samego prawa do Konferencji Episkopatu należą wszyscy biskupi diecezjalni terytorium oraz ci, którzy są z nimi prawnie zrównani, następnie biskupi koadiutorzy, biskupi pomocniczy i pozostali biskupi tytularni, pełniący na terytorium szczególne zadanie, zlecone im przez Stolicę Apostolską lub Konferencję Episkopatu. Można zaprosić także ordynariuszy innego obrządku, ale tylko z głosem doradczym, chyba że co innego postanawiają statuty Konferencji Episkopatu (kan. 450 § 1). Pozostali biskupi tytularni, jak również legat Biskupa Rzymskiego (nuncjusz apostolski), nie są na mocy prawa członkami Konferencji Episkopatu (§ 2). Każda Konferencja Episkopatu

³ *Codex Iuris Canonici auctoritate Ioannis Pauli PP. II promulgatus*, Acta Apostolicae Sedis 75(1983), s. 1-317; [tekst polski w:] *Kodeks Prawa Kanonicznego*. 1984. Przekład polski zatwierdzony przez Konferencję Episkopatu tekst dwujęzyczny, Edward Szafrowski (tłumaczenie) i komisja naukowa pod red. Kazimierza Dynarskiego, Poznań: Pallottinum. Dalej: KPK.

powinna sporządzić własne statuty, potwierdzone przez Stolicę Apostolską, w których - oprócz innych spraw - należy określić sposób odbywania zebrań plenarnych, przewidzieć stałą Radę Episkopatu i sekretariat generalny Konferencji, jak również inne urzędy oraz komisje, które zdaniem Konferencji skuteczniej pomogą osiągnąć cel (kan. 451).

Statut Konferencji Episkopatu Polski obowiązujący od 7 października 2009 r.⁴ stanowi, że do Konferencji Episkopatu Polski należą: Prymas Polski, zachowujący honorowe pierwszeństwo wśród biskupów polskich; arcybiskupi i biskupi diecezjalni oraz ci, którzy są z nimi prawnie zrównani; biskup polowy; biskupi obrządku bizantyjsko-ukraińskiego; biskupi koadiutorzy; biskupi pomocniczy; biskupi tytularni pełniący w ramach Konferencji szczególne zadania, zlecone im przez Stolicę Apostolską lub KEP (art. 3). W sprawach majątkowych Konferencję Episkopatu Polski reprezentuje Prezydium (art. 41). W skład Prezydium wchodzi: Przewodniczący, Zastępca Przewodniczącego i Sekretarz Generalny KEP (art. 30). Sekretarz Generalny kieruje Sekretariatem, który jest organem Konferencji Episkopatu Polski wspierającym Konferencję i jej Przewodniczącego w wykonywaniu statutowych zadań (art. 34). Zebranie plenarne KEP wybiera Radę Ekonomiczną, która wspiera Prezydium w wypełnianiu zadań dotyczących zarządu majątkiem Konferencji Episkopatu Polski. Rada Ekonomiczna może składać się z 3 do 5 członków (art. 42). Do zadań Rady Ekonomicznej należy w szczególności: a) opracowanie wraz z Ekonomem preliminarza budżetowego Konferencji Episkopatu Polski na kolejny rok; b) opiniowanie przedłożonych przez Ekonoma projektów wspólnych działań ekonomicznych na rzecz podmiotów prawnych Kościoła w Polsce; c) wydawanie opinii w zakresie aktów nadzwyczajnego zarządzania, które, w myśl cytowanego Statutu, będą określone zgodnie z kan. 1277 KPK. Na marginesie należy dodać, że do chwili obecnej nie zostały one opracowane.

Ekonom KEP jest wybierany przez zebranie plenarne na okres pięciu lat. Funkcję tę można pełnić bez przerwy przez dwie kolejne kadencje (art. 44). Przy czym możliwe jest uzyskanie dyspensy, czyli rozluźnienia przepisów prawa czysto kościelnego w konkretnym przypadku (por. kan. 85), od obowiązywania tego przepisu Statutu. Do zadań Ekonoma należy: a) zarządzanie dobrami ruchomymi i nieruchomymi Konferencji Epi-

⁴ *Akta Konferencji Episkopatu Polski 2009*, nr 15, s. 11-19.

skopatu Polski (w zakresie zwykłego zarządu, do czynności przekraczających zwykły zarząd Ekonom potrzebuje pełnomocnictwa Prezydium); b) pełnienie funkcji inicjatora i koordynatora wspólnych działań ekonomicznych na rzecz podmiotów prawnych Kościoła w Polsce; c) wykonywanie aktów uchwalonych w sprawach ekonomicznych przez zebranie plenarne KEP; d) troska o mienie stanowiące własność KEP; e) przedkładanie Prezydium i zebraniu plenarnemu – po zatwierdzeniu przez Komisję Rewizyjną – sprawozdań ze swojej działalności oraz działalności ekonomicznej fundacji Episkopatu Polski i innych podmiotów prawnych powołanych przez Konferencję, prowadzących działalność gospodarczą. Ekonom odpowiada także za dokumentację dotyczącą administracji mieniem KEP (art. 45). Zebranie plenarne Konferencji Episkopatu Polski wybiera również Komisję Rewizyjną składającą się z 3 do 5 członków, która: a) zatwierdza ogólne i szczegółowe sprawozdania przedłożone przez Ekonomia; b) odpowiada za przeprowadzenie kontroli działalności Ekonomia oraz jednostek organizacyjnych powołanych przez Konferencję Episkopatu Polski pod względem zgodności z prawem kanonicznym i prawem państwowym; c) odpowiada za przeprowadzenie innych zadań kontrolnych w zakresie i w formach wskazanych w uchwałach zebrania plenarnego KEP, na zlecenie Prezydium lub na zlecenie Przewodniczącego Konferencji (art. 46). We wszystkich sprawach ekonomicznych, które nie zostały uregulowane Statutem KEP, należy odwołać się do przepisów kanonów 1254-1310 KPK (art. 47).

Konferencja Episkopatu Polski posiada zarówno osobowość prawną kanoniczną (kan. 449 § 2 i art. 5 Statutu), jak i na mocy przepisu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej⁵ osobowość prawną prawa polskiego (kościelna osoba prawna o zasięgu ogólnopolskim). Jako osoba prawna w obrocie prawnym reprezentowana jest przez swoje organy: 1) Prezydium Konferencji Episkopatu Polski; 2) Radę Stałą Konferencji Episkopatu Polski⁶; 3) Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski

⁵ Tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 1347.

⁶ W tekście art. 6 ust. 2 ustawy o stosunku państwa do Kościoła Katolickiego wpisana jest nadal Rada Główna, chociaż zgodnie ze Statutem KEP aktualnie nosi ona nazwę Rada Stała (por. art. 22-25 Statutu).

(art. 6 ust. 2 ustawy) lub przez pełnomocnika, którym może być Ekonom KEP (por. art. 45 Statutu). Zakres umocowania pełnomocnika wynika z udzielonego pełnomocnictwa.

Konferencji Episkopatu Polski jako osobie prawnej przysługuje prawo nabywania, posiadania i zbywania mienia ruchomego i nieruchomości, nabywania i zbywania innych praw oraz zarządzania swoim majątkiem (art. 52 ustawy), zgodnie z przepisami prawa polskiego (art. 3 ust. 2 ustawy)⁷ oraz z przepisami prawa kanonicznego (art. 5 Statutu). W sprawach majątkowych Konferencję Episkopatu Polski reprezentuje jej Prezydium. Do składania oświadczeń woli jest uprawniony każdy z jego członków (art. 6 ust. 3 ustawy). Wykonując powyższe prawa, KEP może także tworzyć jednostki organizacyjne wyodrębnione podatkowo. Otóż zgodnie z przepisem art. 12 ustawy o stosunku państwa do Kościoła Katolickiego kościelne wydawnictwa, zakłady wytwórcze, usługowe i handlowe, zakłady charytatywno-opiekuńcze, szkoły i inne placówki oświatowo-wychowawcze, nieposiadające osobowości prawnej, działają w ramach kościelnych osób prawnych, które je powołały. Wymienione wyżej kościelne jednostki organizacyjne mogą być na wniosek kościelnej osoby prawnej uznane przez właściwego dyrektora izby administracji skarbowej za odrębne podmioty podatkowe, jeśli są organizacyjnie wyodrębnione (art. 55 ust. 8 ustawy). Konferencja Episkopatu Polski jako kościelna osoba prawna utworzyła taką jednostkę prawnopodatkową o nazwie „Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski – Działalność Gospodarcza”.

3. STAN FAKTYCZNY

Osoba fizyczna – ks. J.M. jest duchownym inkardynowanym do diecezji t. (Kościółu partykularnego), dla którego posługi został promowany (por. kan. 265 i kan. 266 § 1). Jego biskupem diecezjalnym (bezpośrednim przełożonym) jest biskup t. (por. kan. 273 i kan. 1016). W czasie zebrania plenarnego KEP, po uzyskaniu dyspensy Stolicy Apostolskiej od przepisu art. 44 Statutu KEP, w dniu 7 czerwca 2018 r. został powołany na funkcję

⁷ Por. także art. 23 Konkordatu między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską, podpisanego w Warszawie dnia 28 lipca 1993 r., Dz. U. z 1998 r. Nr 51, poz. 318.

(urząd kościelny)⁸ Ekonoma KEP na trzecią kadencję. Funkcję tę wypełnia jako duchowny oddelegowany, zgodnie z kan. 271 § 2⁹, przez własnego biskupa do pełnienia posługi na terenie innego Kościoła partykularnego (archidiecezji w.), a ściślej na rzecz innej kościelnej osoby prawnej – Konferencji Episkopatu Polski.

Zgodnie z przepisem kan. 207 § 1 święcenia sakramentalne ukierunkowane są wewnątrz na podjęcie służby (por. kan. 274 § 2), która zostaje jednak bliżej określona aktem niesakramentalnym (nominacja, ustanowienie, oficjalne powierzenie jej przez Kościół). Stąd też tylko osoby duchowne mogą otrzymać urzędy kościelne, do wykonywania których wymagana jest władza święceń albo kościelna władza rządzenia. Zgodnie zaś z normą kan. 150 temu, kto „(...) nie otrzymał jeszcze święceń kapłańskich, nie można ważnie nadać urzędu związanego z pełnym duszpasterstwem, do wypełnienia którego potrzebne jest wykonanie władzy święceń”. Tak więc od szeroko ujętego w kan. 145 pojęcia urzędu należy odróżnić te urzędy (w ścisłym znaczeniu), które służą duszpasterstwu jako takiemu i dlatego zakładają święcenia prezbiteratu. Funkcja Ekonoma KEP jest urzędem kościelnym w szerokim znaczeniu i dla jego pełnienia nie są konieczne święcenia. Statut KEP nie określa żadnych warunków dla kandydatów na ten urząd, jednak odesłanie w nim zawarte do przepisów księgi V KPK pozwala *per analogiam* stwierdzić, że winien on „być rzeczywiście biegły w sprawach gospodarczych i odznaczający się prawością” (kan. 494 § 1).

Osoba pełniąca funkcję Ekonoma KEP ma zawartą umowę o pracę z jednostką organizacyjną KEP o nazwie „Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski – Działalność Gospodarcza”.

⁸ Kan. 145 § 1 Urząd kościelny jest jakimkolwiek ustanowionym na stałe zadaniem z postanowienia czy to Bożego, czy kościelnego dla realizacji celu duchowego.

§ 2. Obowiązki i prawa właściwe każdemu urzędowi kościelnemu są określane albo samym prawem, którym urząd ustanowiono, albo dekretem kompetentnej władzy, którym jest on równocześnie ustanowiony i nadany.

⁹ Kan. 271 § 2 Biskup diecezjalny może zezwolić swoim duchownym przesiadlić się do innego Kościoła partykularnego na czas określony, nawet wielokrotnie wznawiany, tak jednak, by ci duchowni pozostali inkardynowani do własnego Kościoła partykularnego i kiedy do niego powrócą cieszyli się wszystkimi uprawnieniami, jakie by posiadali, gdyby w nim wykonywali święte posługiwanie.

4. KONKLUZJE

Wskazana osoba fizyczna pełniąca funkcję Ekonomy KEP nie jest akcjonariuszem towarzystwa ani nie jest podmiotem związanym z inną osobą fizyczną, będącą akcjonariuszem towarzystwa (np. krewnym czy powinowatym). Nie jest członkiem żadnego z organów zarządzających KEP (Prezydium, Rada Stała, Sekretariat), akcjonariusza towarzystwa lub organu nadzorującego KEP (komisja rewizyjna). Nie jest także członkiem organu zarządzającego lub nadzorującego podmiotów związanych z KEP, czyli jednostki dominującej, zależnej lub stowarzyszonej z KEP w rozumieniu ustawy o rachunkowości oraz jednostki zależnej od jednostki dominującej w stosunku do KEP. Jednostką dominującą może bowiem być tylko spółka handlowa lub przedsiębiorstwo państwowe, sprawujące kontrolę nad jednostką zależną. Zaś jednostką stowarzyszoną może być spółka handlowa lub podmiot utworzony i działający zgodnie z przepisami obcego prawa handlowego, w której znaczący inwestor posiada zaangażowanie w kapitale, oraz na którą wywiera znaczący wpływ. Z kolei jednostka zależna to jednostka będąca spółką handlową lub podmiotem utworzonym i działającym zgodnie z przepisami obcego prawa handlowego, kontrolowana przez jednostkę dominującą. Żadna z powyższych okoliczności nie zachodzi w badanym przypadku.

Co do drugiej grupy „osób zależnych”, czyli osób pozostających z akcjonariuszem lub podmiotem związanym z akcjonariuszem w stosunku pracy, w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, należy stwierdzić, że pełnienie urzędu kościelnego – Ekonomy KEP nie jest okolicznością wymienioną w cytowanym przepisie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych. Nie jest to bowiem stosunek pracy, stosunek zlecenia lub inny stosunek prawny o podobnym charakterze. Potwierdzeniem tego są przepisy w zakresie ubezpieczenia społecznego, które wyraźnie odróżniają stosunek pracy, zlecenia i im podobne od bycia duchownym i pełnienia urzędów kościelnych (por. art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych¹⁰), które są różnymi tytułami ubezpieczeniowymi. Tak więc sam fakt bycia Ekonomem KEP nie powoduje jeszcze, że ziszcza się ne-

¹⁰ Tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 300 z późn. zm.

gatywna przesłanka z art. 44 ust. 3 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

Niemniej, w tym konkretnym przypadku, osoba wykonująca funkcję Ekonomy KEP jest w stosunku pracy z jednostką organizacyjną KEP o nazwie „Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski – Działalność Gospodarcza”. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem i poglądami doktryny działalność gospodarcza takiej jednostki organizacyjnej prowadzona jest w ramach kościelnej osoby prawnej („korzysta” z przymiotu jej osobowości prawnej), a zobowiązania przez nią zaciągnięte są z punktu widzenia prawa cywilnego zobowiązaniami samej kościelnej osoby prawnej¹¹. Także na gruncie prawa administracyjnego kościelna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej nie ma zdolności administracyjnoprawnej, zatem stroną postępowania administracyjnego jest kościelna osoba prawna¹². Jednostka taka może jednak być pracodawcą¹³. I tylko w sprawach z zakresu prawa pracy może posiadać zdolność sądową i procesową¹⁴, co nie oznacza jednak przyznania jej zdolności prawnej. Jednostka taka jest też odrębnym podmiotem prawa podatkowego i w konsekwencji jest stroną postępowania podatkowego. Biorąc pod uwagę powyższe konstatacje, należy stwierdzić, że osoba pełniąca funkcję ekonoma KEP pozostaje w stosunku pracy z jednostką organizacyjną, która działa w ramach Konferencji Episkopatu Polski (akcjonariusza towarzystwa). Z tej przyczyny

¹¹ Por. np. Rakoczy 2008, 110; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt I SA/Wr 318/15, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/1ACB490BFF> [dostęp: 18.06.2018].

¹² Por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 6 czerwca 2008 r. sygn. akt VII SA/Wa 102/08, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/38C447F861> [dostęp: 18.06.2018].

¹³ Zgodnie z przepisem art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 1040 z późn. zm.) pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników.

¹⁴ Por. przepis art. 460 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 1460 z późn. zm., dalej: k.p.c.), zgodnie z którym zdolność sądową i procesową ma także pracodawca, chociażby nie posiadał osobowości prawnej. Sąd SN w wyroku z dnia 4 stycznia 2008 r., I PK 187/07, <https://www.saos.org.pl/judgments/86959> [dostęp: 18.06.2018], słusznie przyjął, że art. 64 k.p.c. określający podmioty, którym przysługuje zdolność sądowa, należy analizować łącznie z zawartą w Kodeksie pracy definicją pracodawcy.

wypełnia ona przesłankę określoną w przepisie art. 44 ust. 3 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (jest „osobą zależną”).

BIBLIOGRAFIA

Rakoczy, Bartosz. 2008. *Ustawa o stosunku państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*. Warszawa: Wolters Kluwer.

A LEGAL OPINION ON WHETHER A PERSON PERFORMING THE FUNCTION (CHURCH OFFICE) OF THE ECONOMIST OF THE POLISH BISHOPS' CONFERENCE SATISFIES THE CONDITION SET OUT IN ART. 44 PARA. 3 OF THE ACT OF 28 AUGUST 1997 ON THE ORGANIZATION AND FUNCTIONING OF PENSION FUNDS

Summary

This legal opinion aims to address the question whether a person performing the function (church office) of the Economist of the Polish Bishops' Conference meets the condition set out in art. 44 para. 3 of the Act of 28 August 1997 on the organization and functioning of pension funds, that is, whether he belongs to the group of so-called “dependent persons”. The analysis of the legal and factual situation in this particular case has led to the conclusion that the mere fact of being the Economist of the Polish Bishops' Conference does not satisfy the negative condition from art. 44 para. 3 of the Act on the organization and functioning of pension funds. However, since the person performing the function of the Economist of the Polish Bishops' Conference is at the same time employed by the organizational unit of the Polish Bishops' Conference called “The Secretariat of the Polish Bishops' Conference – Economic Activity”, that is, the organizational unit within the Polish Bishops' Conference (a stockholder of an insurance company), he does satisfy the condition set out in the regulation at issue and in consequence is the so-called “dependent person”.

Key words: pension funds; insurance company; economist; Polish Bishops' Conference; Catholic Church

Thumaczenie: Daria Bębeniec

